

ГОДИНА III.

ПОЗОРИШТЕ.

БРОЈ 45.

УРЕЂУЈЕ А. ХАЏИЋ.

ИЗЛАЗИ ЧЕТИРИ ПУТА НА НЕДЕЉУ ИА ПО ТАБАКА. — СТОЈИ ЗА ПОРИ СЛД 40. А НА СТРАПУ 60 НОВ. МЕСЕЧНО. — ЗА ОГЛАСИ
НАПЛАЋУЈЕ СЕ ОД ЛЕДНЕ ВРОТЕ 3 НОВ. И 30 ЗА ЖИГ СВАКИ ПУТ.

Ћ У Л И Ћ И У В Е О Ц И.

ЗАР ЈА ЉУБИТ ВИШЕ НЕСЕМ . . .

Зар ја љубит' више не смем?
 Зар се мени само крати.
 Своју драгу драгом звати,
 Узданути, осећати?
 Ко ми може љубав убит',
 Ма да ј' срце раскидано!
 — Ја те љубим, чедо моје,
 Чедо моје — законано!

Ја не умем жеље крити,
 Та жеље нам живот чине;
 Ја још живим, а ко живи,
 Тај за рајем својим гине!
 И ја ринем срцем живим,
 И ја гинем непрестано —
 Ја за тобом гинем, злато,
 Злато моје — законано!

Ти си мртва, мој животе,
 Отишла си с овог света,
 Тој даљини нема мере —
 Па зар и то да нам смета!
 Нека пада над и вера,
 То ми љубав и не свлада. —
 Ја те љубим, празна сенка,
 И без вере и без нада!

Сваком сјаје једна звезда
 Кроз тамнину горких јада,
 Сваког теши ова звезда —
 А зар за ме нема нада!?
 Зар ти ниси увек била
 Мелем-цвеће мојих рана,
 Зар ми ниси и сад нада,
 Надо моја — законана!

Кад су били часи златни,
 Кад времена беху срећна,
 Ја сам им'о много вере
 — Ал' зар вера није вечна!
 Зар је вера, што у јаду
 Изневери сиротана!?
 — Зар те не смем својом звати,
 Веро моја — законана!?

J. J.

ГЛУМЧЕВА ОСВЕТА.

(Саршета.)

2.

Недељу дана по томе бејаше представа у корист
 Дифрону; и нејаше да боље није пожелити могао —
 чеће зато сад да прочисти своје глумце најташе.
 Једно-красно после подне окупила се чета
 браће глумаца и глумица, поседаше за себ' сви

добре воље у лепо наменитеној дворани глумца
 домаћина; и у сласт им падаше јело и пиће, све
 боље за бољим, што се на столу служило. У нај-
 слађем жеку и теку, наједаред отворе се дво-
 рани врата, и позвана и непријављена уђу у
 нутра двојница подворника у сјајноме руву. И

бар само да изволи, ма и летимце прочитати. Но све у заман. Дифрен врати му улогу на траг таки првом поштом. Волтер смисли најпосле да оде сам собом до поносног глумца, и да га уста к устама обавести и приволи; а ја, глумца га ни преда се не пусти! Шта ће од чуда и очајања, већ стаде улогу листић по листић завијати и у пукотине у врати турати их у собу глумцу. Дифрен му се слатко смејаше и подмевање, па оне онако угуљване листиће побаци кроз прозор

Волтеру на главу, кад овај туда окрену кући, Удубљен у мислима Волтер иђаше тако до некле. Мора се он досетити било чем, и до-скочити тврдоглаву глумцу, да попусти и улогу прими. На једаред пуче му међу очима, и стаде се из гласа смејати. „Ха, тако ће добро бити“ — мрмљаше радостан кроз зубе — „чекај ти, ма-тора хуло, научићу ја тебе да памтиш, кад си Волтеру пркосио.“

(Наставиће се.)

ПРИЛОГ ГРАЂИ ЗА ИСТОРИЈУ СРПСКОГА ПОЗОРИШТА.

Добили смо овај у Земуну г. 1839 штампани позоришни оглас, кој овде доносимо као прилог грађи за историју српскога позоришта:

У Панчеву

Съ дозволеніемъ правителства

Данас у Втор. 15. Август. 1839 имат ће честь Новосадско Дилетантъ Содружество први путъ представити:

КАКВИ СУ ПРИЈАТЕЉИ У НУЖДИ,

или:

Неста блага неста пријетеля.

Едно весело Позорище у 2 дѣјствіа, дѣло Г: А: Б: В: къ тому слѣдоваће Марморическо Табло, т: е: Храмъ Благодѣяніа.

Die Freunde in d. Noth.
Lustspiel in 2 Aufzügen in einen Marmor-Tableaux:
Tempel der Wohlthätigkeit.

Л И Ц А

Господаръ Гај, осиромашени Богатакъ .
Телисавета, његова жена.
Аца, Ишпанъ
Докторъ Станиславъ
Дима, богати Гркъ са села
Петаръ } Слуге Господара Гаје.
Стефанъ }
Место игре польско добро Господаръ Гае.

Прво место 50 кр. — Второ 25 кр. вв.

Почеткакъ е у 8 сати.

Э Д И С Т И Ј А М.

П О З О Р И Ш Т Е.

(Народно позориште у Загребу.) „Vienac“ пише, да је саборски одбор иврдно законску основу о народном позоришту у Загребу, али да није доспео, да је предложи сабору. То већеважно питање решиће међу тим сабор сва- како о божићу, и то би био последњи рок, који се може помислити. Саборски одбор одустао је од одборске управе, те ће од сада управљати позориштем интенданат и два управатеља (драматски и оперни.) Тај начин управе сва- како је бољи од заплетене одборске управе, — вели „Vienac.“ — На истом позоришту приказала се прошле не- деље први пут драма „Жак де Томреј“, од Ожијера и Сар- дува, па је пропала. Доказиваће у том комаду (сувише је драстично, зле стране парижког живота пртале су и су- више оштро, па је с тога публика тој комад и одбила.

* (Народно позориште у Београду.) У народном позо- ришту у Београду одређен је за месец новембар овај ред

позоришних представа: У петак 1. „Картар.“ — У недељу 3. „Младост Доситеја Обрадовића.“ — У среду 6. „Палата и лудница“ (први пут). — У петак 8. „Пригорци.“ — У недељу 10. „Веј на Дубљу.“ — У среду 13. „Лондонски просјаци.“ — У петак 15. „Савест,“ (први пут.) — У не- дељу 17. „Јаничари.“ — У уторак 19. „Женски рат.“ — У четвртак 21. „Добрила и Милеко.“ — У недељу 24. „Доброслав,“ (први пут). — У среду 27. „Министар и свилар.“ — У суботу 30. „Маркова сабља.“ — За м е н а: „Гренгоар.“ — „Шах краљу.“ — „Шарлатанизам.“

* (Српско позориште у Дубровнику.) Позоришна дру- жина под управом Фотије Иличића, некадашњег члана српске народне позоришне дружине, давала је у Дубро- внику свега 15. представа. Најбоље су се допали ови комади: Чизмар као вампир, Цвети српске, Милош Оби- лић и Сан Краљевића Марка.

Издаје управа српског народног позоришта.